

re læreanstalter, Kvininfo gør det også, og som sagt kan vi købe os til analyser gennem bureauer og for den sags skyld også på udenlandske universiteter.

Til fru Margrethe Vestager: Jeg mener nu altså, at jeg har svaret på det én gang, men vi har altså ikke et program for, hvordan de her 5 mio. kr. skal bruges, og nogle af dem skal også bruges ad hoc, når der er behov for en undersøgelse osv. Jeg kan altså ikke komme det nærmere.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Debatten her har været meget ubehagelig, meget firkantet og meget rå.

Jeg synes, at ministeren puster til ilden, når hun siger, at mænd og kvinder har det frie valg, når det drejer sig om at fordele barselorloven, for det forudsætter jo rent faktisk, at man så også har muligheden for at få passet sine børn i daginstitutionerne.

Kl. 11.20

Jeg vil derfor spørge socialministeren, om det voldsomme angreb på de ordførere, der har været oppe for seriøst at diskutere ligestilling, skal forstås på den måde, at socialministeren rent faktisk vil gennemføre pladsgaranti på daginstitutionsområdet, for det synes jeg ville være en reel nytænkning fra konservativt hold, som i højere grad vil give den reelle mulighed for, at mænd og kvinder kan vælge frit.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Ministeren har efterlyst en konstruktiv opposition. Ministeren har efterlyst folk, som ville gå ind i en drøftelse af, hvad der var målene.

Med vores ændringsforslag var vi faktisk villige til at acceptere den nedskæring på området fra 10 mio. kr. til 5 mio. kr. Vi var villige til at anerkende regeringens ret til at nedlægge centre, som den ikke bryder sig om. Men vi fandt faktisk, at vi havde en fælles interesse i at beskytte den opgave, det er at sikre, at der er et videnskabsmæssigt samlet grundlag for vores ligestillingsdebat.

Vi har stadig væk ikke fået noget svar på, hvorfor det ikke er relevant for ministeren at have denne opgave lovfæstet, hvorfor det ikke er relevant for ministeren, at denne opgave varetages af uafhængige, sådan at ministeren kan beskytte sig dels mod finansministerens besparelser, dels mod beskyldninger om, at ministeren

kun skaffer den viden til veje, som er hensigtsmæssig i forhold til ministerens dagsorden og ikke i forhold til ligestillingsdebatten.

Dette er et meget diskret forsøg på faktisk at leve op til det, som vi mener er en del af forudsætningen for en politisk debat, nemlig at sikre, at der kan være videnskabsmæssigt grundlag for den.

Jeg synes, at ministeren stiller sig i en dårlig position ved at insistere på, at det er ministeren, der skal disponere uden et lovmæssigt grundlag og uden en uafhængig kontrol af, hvad det er der foregår.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hårdt presset siger ministeren, at det selvfølgelig er et problem, at kvinderne har mindre i løn end mændene.

Så siger ministeren, at det arbejdes der skam også på ovre i ligestillingsafdelingen at gøre noget ved. Kunne ministeren løfte sløret for, hvad det er, man sidder og arbejder med, når man har fjernet de redskaber, der skulle kunne dokumentere, at det rent faktisk forholder sig sådan, at kvinderne får mindre i løn end mændene? Hvad sidder man og laver i den ligestillingsafdeling, når det eneste, regeringen har foretaget sig, er at fjerne det værktøj, der skal dokumentere, at kvinderne får mindre i løn end mændene? Kunne man så ikke bare lige sige det?

Nu har man jo sagt, at man lægger det over til parterne, men parterne og arbejdsgiverne især aflyste deres kønsopdelte lønstatistik i 1988, fordi vi selv lagde dokumentationen på bordet i Danfoss-sagen, hvor kvinderne førte en ligestillingsag, og arbejdsgiverne tabte med bravur. Efter den tid holdt arbejdsgiverne op med at lave en kønsopdelte lønstatistik.

Nu tror regeringen og ligestillingsministeren, at man kan opfordre parterne til at prøve, om de ikke kan finde ud af et eller andet. Det vil de selvfølgelig ikke, for så har de selv lagt løkken om halsen, så har de selv dokumenteret uligheden på lønområdet. Det er selvfølgelig derfor, at regeringens politik også på det felt her er meget hul.

Formanden:

Jeg finder anledning til at gentage, at jeg synes, der er grænse for, hvad dette lovforslag kan bære i henseende til en generel debat om alle emner vedrørende ligestilling.